

Kuidas meie kassist sai

Hanna on väga kallid kass – kulutasime tema varjupaigast välja toomiseks ning vajalike protseduuride tegemiseks pool aastat aega ja mitu tuhat krooni raha.

Pea tunnustama, et kassimõte ei tulnud meie peres lastelt. Vastupidi, minu mees ütles, et ta pole varem näinud ühtki ema, kes lastele kassisooviga pinda käiks. Et nad natu-natukeneigi samuti looma sooviksid. Igatahes õnnestus mul veenda nii lapsi kui meest ning viimasega asusimegi plaani pidama.

Esimene tingimus oli, et loomake peab meie perre tulema varjupaigast ja olema juba täisealine. Täiskasvanud kassi tahtsime eelkõige peres kasvavate väikelaste tõttu. Uskusime, et täiskasvanud kass oskab mänuhoos poiste eest paremini hoiduda ja ehk teadlikumalt nende liigset pealetükkivust vältida. Ka on üle aastase kassi iseloom

välja kujunenud, mis teeb loomavaliku hulga kergemaks.

Valik oli lai. Varjupaikade ja vaba-tahtlike organisatsioonide kodulehed on pilgeni täis armsate ja veel armsamate karvakerade pilte, kes kõik jagavad ühesugust saatust – hüljatud.

Lõpuks ühe sümpaatse triibiku välja valinud, ootas meid ees komistuskivi, millega me polnud arvestada osanud. Nimelt oli meie pere ahvatlevale tööpakkumisele järele andes mõni aeg tagasi Eestist Rootsi kolinud.

Kiip, pass, vaktsiin ja selle kontroll

Hakates üsna juhuslikult uurima looma transportimise tingimusi, selgus, et just Rootsi on üks neid riike, kes lemmikloomaga reisimise võimalikult keeruliseks on ajanud.

Kui päevast päeva võib laevatäis inimesi sõita üle mere, kandes igatiüks kas või viit nakkusohtlikku haigust, siis kass (kassiga samal pulgal on ka koer ja kodutuhkur) peab olema põhjalikult kontrollitud ja kõlblikuks tunnistatud.

Kõigepealt peab talle olema paigaldatud standarditele vastav ja selgelt loetav kiip. Ta peab omama rahvusvahelist lemmiklooma passi. Veel peab ta olema vaktsineeritud marutaudi vastu. Kusjuures see süst peab olema

tehtud kas kiibipaneekuga samal päeval või hiljem, kuid kindlasti mitte varem.

Kui siiani oli kõik mõistetav, siis nüüd tabas meid reeglistiku kõige karmim osa – mitte vähem kui 120 päeva (neli kuud!) pärast viimast marutaudivastast vaktsineerimist tuleb looma vereproov saata laboratooriumisse antikehade olemasolu kontrollimiseks.

Kui peaks selguma, et marutaudivastaseid antikehi on looma veres alla nõutava taseme, tuleb kogu protseduur, alates vaktsineerimisest, uuesti läbida. Olgu siinkohal öeldud, et juba antikehade test üksi läheb loomaomanikule maksmaks umbes 900 krooni.

Lõpetuseks, kui kõik muu on korda aetud, tuleb kassile üsna enne reisi teha veel puugi- ja paelussitõrje (seejuures ussitõrje mitte varem kui 10 päeva enne looma maaleviimist), mis peavad niisamuti passis kajastuma nagu kõik varasemadki protseduurid.

Ja nagu sellest kõigest veel vähe oleks, tuleb see maaleviidav loomake kohalikus tollis deklareerida ning kõik paberid ette näidata.

Hanna jõuab üle mere koju

Saanud teadlikuks kõigist nõutavatest protseduuridest ja jäänud seejuures siiski kassivõtuplaanile kindlaks, olime veidi mures, kuidas seda kõike distantsilt korraldada.

Põhiprobleemiks kujunes, kus hoida kassi (varjupaigas saanud nime Hanna) need neli ootekuud marutaudisüsti ja antikehade tiitrimise vahel. Et kas hakata tuttavatelt kassile üürikodu paluma ja vaid kassi protseduuride pärast üle mere edasi-tagasi saalima.

Õnneks oli meie varjupaiga kontaktisik väga vastutulelik, lubades kõik vajalikud paberid Hannal ise korda ajada. Samuti lubati loomakest senikaua varjupaiga hoole all pidada, kuni saame talle järele tulla ning kohe ka Rootsi viimiseks kaasa võtta.

Ootamatult selgus, et meie kassil on pass juba vanast ajast olemas ning õnnelikul marutaudisüstki just samal päeval tehtud. Nii jäimegi, põidlad peos, vaid antikehade testi vastust ootama. Et ooteaeg liiga igavaks ei kujuneks, toimus meie ärevuse suurendamiseks võidujooks ajaga. Nimelt pidid testi tulemused selguma 12 päeva pärast ehk üks päev enne meie broneeritud reisi.

Kui üle mere saalivad inimesed võivad kanda igaüks kas või viit nakkusohtlikku haigust, siis kass Hanna pidi enne Rootsi reisi üksjagu vaktsineerimisi läbi tegema.

